

[Arnth Jensen.]

kr. mere, end vi har fået hidtil. Det er i virkeligheden det hele, og så taler man endda om, hvor store statsudgifterne ville blive, og alt det. Det glædede mig at høre det ærede medlem hr. Lars M. Olsen sige, at man skal være varsom med at stille krav. Men hvis det ærede medlem ikke kommer med mere ubeskedne krav end dette, tror jeg, det ærede medlem kan sove roligt om natten.

Jeg vil bede om, at man behandler dette lovforslag med den største velvilje, og jeg kan i hvert fald på mit partis vegne sige, at vi under den kommende udvalgsbehandling vil være meget velvilligt indstillet med hensyn til lovforslagets gennemførelse. Om der muligvis kan være andre måder at gå frem på, skal jeg lade være usagt, men som helhed er det et meget beskedent krav, idrætten her kommer med, og jeg anbefaler tingets medlemmer at slutte op om dette krav.

Aksel Møller: Der er jo det usædvanlige ved det lovforslag, vi her behandler, at det er, hvad man næsten kunne fristes til at kalde et „one man show“. Det er et enkelt medlem af det høje ting, som har besluttet at fremsætte dette lovforslag, et medlem, som allerede fra 1954 har været opmærksom på den udvikling, der har fundet sted med hensyn til anvendelsen af tipsmidlerne, fordelingen af dem, statens andel, institutionernes andel og den i forhold til alt det andet mere og mere beskedne andel, som er tilfaldet idrætten. Det ærede medlem har nu ved fremsættelsen af dette lovforslag taget initiativet til at få sagen til behandling i det høje ting, og jeg vil gerne have lov at sætte en streg under det usædvanlige heri. Det ville måske ikke skade det høje tings arbejde og anseelse, om vi noget hyppigere fik lejlighed til at stå overfor et enkelt medlems ønske om ændringer i lov-givningen.

Af de allerede holdte ordførertaler forstår man, at der i det høje ting er en stigende forståelse af, at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen med sit forslag har rørt ved noget centralt. Sagen er ved hans initiativ sat på dagsordenen, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at der må komme noget positivt ud af arbejdet med den. Jeg går ud fra, at

hensigten med den form, det ærede medlem har valgt, først og fremmest er at understrege, at en løsning her ikke tilsigter noget partiegoistisk formål. Også det mener jeg ved visse lejligheder ville kunne understreges ved lignende handlinger, og det kunne måske bringe det høje ting til at træffe beslutninger, som det ellers ville være såre vanskeligt for tinget at nå frem til.

Når jeg er valgt til at være mit partis ordfører i denne sag, er det, fordi det konservative folkepartis gruppe for sit vedkommende har ønsket, at man også skulle beskæftige sig med spørgsmålet om de udgifter til forskellige institutioner, som i øjeblikket afholdes af tipsmidlerne, og som, således som det er sagt fra anden side her i tinget, altså kommer til at svæve i luften bevillingsmæssigt, hvis lovforslaget gennemføres, uden at det har været drøftet, om disse institutioner har noget som helst rimeligt krav på at komme i betragtning ved fordelingen af tipsmidlerne, eller om staten i stedet skal gå ind for deres finansiering, eller om der findes andre udveje.

Facit på denne tale skal være ønsket om at støtte den af det ærede medlem rejste tanke under en udvalgsbehandling. Vi vil under denne udvalgsbehandling søge at få oplyst, på hvilke områder staten midt i en tid fuld af sparebestræbelser ved gennemførelsen af forslaget kunne blive udsat for at få overført udgifter til sig, som det ville være mindre betimeligt at den skulle afholde. Men når jeg har sagt dette om den betænkelighed, som jeg håber udvalget vil kunne opklare, vil jeg fremhæve, at det ærede medlems forslag er helt i overensstemmelse med de forudsætninger, som mit parti i sin tid, da loven om tipning blev gennemført, arbejdede ud fra. Det var så ganske afgjort det konservative folkepartis ønske, at denne lov skulle være en lov, der først og fremmest og praktisk talt udelukkende arbejdede for at skaffe idrætten i alle dens forgreninger større muligheder økonomisk, end den havde haft før, og det var andre kræfter i dette høje ting, som gennemtvang en stadig større og større reduktion af den del af provenuet, der kunne komme idrætten tilgode, og med stor opfindsomhed fandt på formål, som tipningens økonomiske resultat også skulle finansiere, ja, som strakte deres opfindsomhed så langt, at